

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 184/18
V Lucemburku dne 26. listopadu 2018

Rozsudek ve věci T-458/17
Shindler a další v. Rada Evropské unie

Brexit: žaloba třinácti britských občanů pobývajících v jiných členských státech EU než ve Spojeném království, kterou se domáhají zrušení rozhodnutí o zmocnění k zahájení jednání o Brexitu, není přípustná

Tribunál rozhodl, že dotčené napadené rozhodnutí nezakládá účinky na právní postavení britských občanů, kteří podali žalobu.

Třináct britských občanů pobývajících v jiných členských státech než ve Spojeném království se u Tribunálu Evropské unie domáhá, aby zrušil rozhodnutí Rady Evropské unie o zmocnění k zahájení jednání o Brexitu.

Žalobci tvrdí, že byli v důsledku svého pobytu v zahraničí zbaveni práva volit v referendu, že napadené rozhodnutí má přímý vliv na práva, která jim přiznávají Smlouvy, a že představuje akt, kterým Rada přijala oznámení záměru Spojeného království vystoupit z Evropské unie. Žalobci kromě toho tvrdí, že napadené rozhodnutí nezahrnuje cíl zajistit jim zachování občanství Unie a že proces vystoupení je bez ústavního schválení neplatný. Konečně žalobci zdůrazňují, že žaloba podaná k Tribunálu je jediným účinným právním prostředkem, který mohou uplatnit u unijního soudu před tím, než neodvratně ztratí své občanství Unie, k čemuž dojde dne 29. března 2019.

Rada navrhuje, aby Tribunál rozhodl, že žaloba je nepřípustná, a tedy o věci nelze rozhodnout, protože napadené rozhodnutí není aktem napadnutelným fyzickou nebo právnickou osobou a žalobci nemají právní zájem ani nejsou aktivně legitimováni k napadení tohoto rozhodnutí. Podle názoru Rady totiž napadené rozhodnutí nezakládá žádné účinky na právní postavení žalobců; jedná se pouze o přípravný akt a následky vyvozuje z oznámení Spojeného království o jeho záměru vystoupit. Práva žalobců tedy mohou být dotčena až na konci postupu podle článku 50 SEU¹.

V rozsudku z dnešního dne Tribunál ověřil přípustnost žaloby na neplatnost, kterou podalo třináct britských občanů, tzn. ověřil, zda byla žaloba podána proti rozhodnutí, které zakládá účinky na jejich právní postavení. Tribunál konstatoval, že napadené rozhodnutí jim není určeno, a v důsledku toho připomněl pravidlo, podle kterého k tomu, aby mohla být žaloba podána, se akt musí přinejmenším bezprostředně dotýkat žalobců² a zakládat bezprostředně účinky na jejich právní postavení. Tribunál uvádí, že **i když rozhodnutí Rady zmocňující k zahájení jednání o Brexitu zakládá právní účinky mezi Uníí a jejími členskými státy a mezi unijními orgány, konkrétně vůči Komisi, která je tímto rozhodnutím zmocněna k zahájení jednání o dohodě se Spojeným královstvím, nezakládá uvedené rozhodnutí bezprostředně účinky na právní postavení žalobců.**

Tribunál má totiž za to, že rozhodnutí nemění právní postavení britských občanů pobývajících v jiném členském státě než ve Spojeném království, ať již jde o jejich postavení ke dni přijetí napadeného rozhodnutí nebo od data vystoupení. Žalobci tak podle Tribunálu nesprávně tvrdí, že

¹ Ustanovení článku 50 SEU stanoví, že každý členský stát se v souladu se svými ústavními předpisy může rozhodnout z Unie vystoupit. Členský stát, který se rozhodne vystoupit, oznámí svůj záměr Evropské radě. S ohledem na pokyny Evropské rady Unie sjedná a uzavře s tímto státem dohodu o podmínkách jeho vystoupení, s přihlédnutím k rámci jeho budoucích vztahů s Uníí. Takto sjednanou dohodu uzavírá jménem Unie Rada, která rozhoduje kvalifikovanou většinou po obdržení souhlasu Evropského parlamentu.

² Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU.

jsou bezprostředně dotčeni, zejména pokud jde o jejich občanství Unie, jejich právo volit v evropských a obecních volbách, právo na ochranu soukromého a rodinného života, právo svobodně se pohybovat, pobývat a pracovat, právo na vlastnictví a jejich nárok na dávky sociálního zabezpečení. Tribunál dodává, že ačkoliv je pravda, že právní postavení žalobců, zejména pokud jde o jejich občanství Unie, může být vystoupením Spojeného království z Unie dotčeno, ať již k uzavření dohody o vystoupení bude či nebude moci dojít, není možné toto případné dotčení jejich práv, jehož trvalost či rozsah ostatně k dnešnímu dni posoudit, nevyplývá z napadeného rozhodnutí.

Tribunál kromě toho uvádí, že napadené rozhodnutí s sebou nenese žádné rozhodnutí, neschvaluje ani nepřijímá oznámení záměru vystoupit ze dne 29. března 2017, a Tribunál má tedy za to, že žalobci nemohou tvrdit, že rozhodnutí obsahuje akt, kterým Rada implicitně přijala oznámení záměru vystoupit ze dne 29. března 2017, ani že napadené rozhodnutí stvrdilo odchod Spojeného království z Unie.

Pokud jde o zachování občanství Unie žalobců, napadené rozhodnutí je pouze přípravným aktem, který nemůže předjímat obsah případné konečné dohody, zejména pokud jde o oblast působnosti případných ustanovení týkajících se zachování postavení a práv britských občanů v Unii 27 členských států, a to tím spíše že cílem napadeného rozhodnutí není určit uvedená práva v případě, že k uzavření dohody nedojde. Žalobci tedy nemohou tvrdit, že napadené rozhodnutí nepřináší žádnou jistotu, pokud jde o práva občanů Spojeného království pobývajících v zahraničí.

K údajné absenci nepochybného ústavního schválení založeného na hlasování všech britských občanů Tribunál uvádí, že tato argumentace směřuje k napadení legality napadeného rozhodnutí. Taková argumentace přitom podle názoru Tribunálu nemá vliv na otázku přípustnosti žaloby, jelikož nezpochybnuje neexistenci přímých účinků rozhodnutí na právní postavení žalobců.

Pokud jde o argumentaci založenou na neexistenci jiného procesního prostředku, který by mohli žalobci uplatnit u unijního soudu, Tribunál na prvním místě poznamenává, že se rozsah napadeného rozhodnutí, který je předmětem jeho posouzení, netýká případné ztráty občanství Unie, jelikož ve vztahu k žalobcům má rozhodnutí hodnotu přípravného aktu. Na druhém místě Tribunál připomíná, že soudní přezkum dodržování unijního právního řádu je zajištěn nejen Soudním dvorem a Tribunálem Evropské unie, ale i soudy členských států. Akt, kterým Spojené království oznámilo Radě svůj záměr vstoupit z Unie, a skutečnost, že někteří britští občané nemohli volit, mohly být předmětem žaloby u soudu Spojeného království. Pokud jde dále o argument žalobců, podle kterého žaloba podaná k Tribunálu je jediným prostředkem k zajištění jejich práva na účinnou soudní ochranu v případě sporů týkajících se případné dohody o vystoupení, protože Spojené království nebude muset mít za to, že je vázáno rozhodnutím unijního soudu, Tribunál zdůrazňuje, že přípustnost žaloby nezávisí na tom, zda Spojené království bude považovat rozhodnutí unijního soudu za závazné, ale závisí na podmínce, která vyžaduje, aby napadené rozhodnutí zakládalo bezprostřední účinky na právní postavení žalobců.

Tribunál tedy odmítá žalobu jako nepřípustnou, neboť rozhodnutí Rady zmocňující k zahájení jednání o Brexitu nezakládá závazné právní účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobců tím, že podstatným způsobem mění jejich právní postavení.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudků je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106